

Redacțiunea, Administrațiunea
i Tipografia:
BRASOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Brevet de înfrângere nu se primesc.
Manuscrisurile nu se răsfrân.
Birourile de anunțuri:
Brasov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Incerate mai primesc în Viena
E. Moss, Haasenstein & Vogler (Otto
Moss), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Opatik, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. T. Goldberger, Eck-
stein Bernai; în Frankfurt: G. L.
Daub; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o colină 6 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
citate. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 or. v. a. sau 80 hact.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-oaređi
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din întru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brasov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 243.

Brasov, Mercuri, 3 (15) Noemvre

1893.

Noul ministeriu austriac.

Brasov, 2 Noemvre v.

Când am văcut, că contele Taaffe a pus în parlamentul austriacă cestiunea reformei electorale, prin care voia să restorne vechia lege electorală și să estindă drepturile politice ale cetățenilor și asupra claselor fără de avere, punându astfel viața constituțională în Austria pe o basă liberală, ne-amu disu, că o asemenea reformă va trebui să aibă cea mai salutară influință nu numai asupra dezvoltării interioare a Austriei, ci a întregii monarhii.

Proiectul de reformă al contelui Taaffe a întâmpinat însă opoziția crâncenă a supremațiilor de totu soiul. Scimă cu câtă vehementă l'au combătutu fcile germane din Austria și cum le-au secunde și foile maghiare, căci se temeau cu dreptu cuvânt, că ni micu nu pe sgudui mai multu interesele egemoniei germano-maghiare ca lărgirea dreptului electoral, care odată realizată în Austria nu se putea opri la riul Leita, ci ar fi trebuit să se eserce puternica sa influință și asupra Ungariei.

Centraliștii și supremații strigau în gura mare la Viena ca și la Peșta, că dându-li-se naționalităților slave din Austria prin reforma electorală teren mai larg pentru ași valora dorințele și postulatele în parlament, se amenință dualismul, ba și tripla alianță și se inaugurează o eră federalistă.

Lașta centraliștilor și supremațiilor se alăturară și Polonii din Galiția, căci și aceștia vedeau amenințată egemonia lor asupra Rutenilor prin lărgirea dreptului electoral.

Conservatorii și așa dișii autonomiști din Austria îngrijați, că printr'o astfel de reformă s'ar pute sdruncina *status quo* și ar pute se elementelor radicală naționale și so-

cialiste, s'au opusă asemenea energetic reformei electorale proiectate, și sub conducerea contelui Hohenwart cele trei partide mari ale parlamentului austriac, partida Hohenwart, stânga germană și Polonii și-au datu mâna în contra contelui Taaffe.

Urmarea scimă care a fostu. Conte Taaffe a fostu silitu a se retrage și a pășitu pe arena politică prințul Windisgrätz.

Noul ministeriu Windisgrätz s'a ridicat așader prin coalițiunea vechilor partide ale parlamentului cu scopul de-a împiedeca reforma electorală liberală a contelui Taaffe și a susține starea de lucruri actuală. Acesta coalițiune este condusă de idea ca fiă-care partidă se-și conserve pozițiunea și influința sa de până acuma, ea este o coalițiune încheiată în sensu conservativu.

Noul guvernă conține și elemente liberale germane, cu toate aceste nu se pôte numi liberalu, ci este conservatoru. Ceea ce voiesce elu cu deosebire să conserve este pozițiunea și influența partidei liberale germane. Se nu-și perdă Germanii rolul de partidă susținătoare de stat, ce și-lu atribuie alături cu partidă conservativă și cu Polonii. Sub această condițiune au intrat d-nii Plener și Wurmband din partidă germană în cabinetu.

Imprejurarea acesta însă este de ajunsu spre a caracteriza noua situațiune. Cabinetul Windisgrätz nu înseamnă unu progresu în viața politică și națională din Austria, ci printrinsul se introduce unu nou periodu de stagnațiune pe basa stărilor actuale.

Reforme nu putem aștepta dela prințul Windisgrätz nici pe terenul dreptului publicu, privitoru mai alesu la cestiunea boemă, nici pe terenul autonomiștii și naționalu. Inșuși faptul, că Germanii centraliști joca unu rol atatu, de însemnatu în noul cabinetu, eschide ori-

ce speranță, că situațiunea națională negermane, afară de Poloni, s'ar pute cătuși de puțin îndrepta sub ocârmuirea lui.

Luptele naționale în Austria voru deveni în asemeni împrejurări totu mai înverșunate. Cehii de pe acuma se pregătescu a face noul cabinetu o energetică opozițiune. Și care va fi rezultatul?

Coaliții voru conserva ce voru mai conserva și câtu timp le va mai fi datu să conserve în interesul partidelor lor, der în cele din urmă totu va trebui să învingă principulu liberalu alu lărgirei drepturilor politice și alu egalei dreptății naționale. Cabinetul Windisgrätz ori câtu silință își va da, nu va fi în stare a pune stavilă mersului desvoltării firesci interioare a monarhiei poliglote.

CRONICA POLITICA

— 2 (14) Noemvre.

Foile unguresci ne surprindu o'o soire forte caracteristică. În ședința dela 11 Noemvre a clubului kossuthiștilor, partidă a însărcinat pe deputatulu Holló Lajos, ca în numele ei se redacteze unu proiectu de rezoluțiune privitoru la reforma electorală în Ungaria. În acestu proiectu guvernulu să fiă somat a veni înaintea dietei cu proiecte de legi despre: revisuirea legii electorale, despre o împărțire mai echitabilă și mai corectă a cerourilor electorale, precum și despre reformarea casei magnatiloru.

În cerourile parlamentare din Budapeșta a provocat senzația unu pasagiu din vorbirea de Sâmbătă a ministrului președinte Wekerle, în care a dișu, că în urma lucrărilor încordate, unul seu unul dintre miniștri va fi silitu „a-și întreprinde activitatea” — der nu din cauze politice. Cuvintele acestea ale primu-ministrului ungurescu sunt comentate în diferite chipuri. În generalu se crede, că ministrulu Csaky se va retrage și va fi numit președinte alu camerei maguștilor. Se ține dreptu faptă împlinită, că contele Csaky va părăsi foto-

liul ministerialu, îndată ce sôrtea proiectului despre căsătoria civilă va fi asigurată, și în schimb va ocupa scaunulu președintulu amintitu. E posibilu, dițu foile opoziționale unguresci, că declarațiunea de mai susu a ministrului Wekerle, se referesce și la alți membrii din cabinetu.

Soimă, că Majestatea sa monarhulu a primitu lista noului cabinetu austriac, sub președinția prințului Windisgrätz. Crisa din Austria s'a sfârșit așader și lucrurile își voru lua cursul normalu. Oficioasa „Wiener Zeitung” publică numerele noului guvern. În 11 Noemvre n. Majestatea Sa a primitu în audiență pe membrii noului ministeriu, după care aceștia îndată au ținutu unu consiliu, pentru a stabili diua redeschiderei parlamentului. Dr. Plener a primitu o mulțime de telegrame, cele mai multe din Ungaria; printre cei dintâi i-a gratulat guvernulu din Budapeșta în-a gratulat guvernulu din Budapeșta. „Conservative Correspondent”, care representă o parte a deputațiilor conservatori, declară, că partidă conservatoare își va determina numai din casu în casu atitudinea sa față cu majoritatea coaliționistă. Declarațiunea acesta face impresia, că o parte a conservatorilor, se pörta cu gândulu de-a eși din clubulu Hohenwart. Deschiderea parlamentului centralu se așteptă pe dișele de 20—23 Noemvre. Noul guvern își va oeti programulu deja în gura ședinței. În tre agendele camerei, se va pune pe tapetu mai întâi continuarea deșbaterei proiectului privitoru la reforma electorală a lui Taaffe, cu scopu, ca guvernulu să aibă ocași de-a pipăi pulsulu camerei față cu această reformă. Se vorbesce, că guvernulu Windisgrätz va veni înaintea parlamentului o'o nouă reformă electorală. Guvernulu intenționează a introduce această reformă prin aceea, că va crea 5 corporațiuni nouă electorale, în cari se voru suscepe toți acei alegători, cari nu plătescu dare directă. Guvernulu-Windisgrätz încă va cere aprobarea stărei excepționale din Praga dela dițea, și se referesce la majoritatea va primi ordinațiunea referitoare la aceasta. Noulu guvernă are o majoritate de 200 voturi.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Cheia.

De Ernst Jaubert.

Prinșea Helena vorbea la o soirée despre joculu de cărți. Fiă-care dintre cei presentu își spu părerea asupra jocului.

— Der d-ta, d-le doctoru, iubesci joculu de cărți? întrebă prinșea Helena pe unu om tănăr, a căru față arsă de sôre și privire asocșită, aru fi tradat, că e marinaru, chiar și decă n'ar fi purtat unu formă.

— Odată mi-a plăout a juca cărți, răspunde Dr. Robert Riondel.

— Ar fi indiscrețiune, decă te-și întreba, că de ce nu-ți place și acum?

— La nici unu casu, dômna.

Mediculu scose din busuaru o mică cheiță fină, și continuă:

— Ețā aici este mijloculu meu de prevenire. De câte-ori ajungu în ispită de jocu, atingu to'deuna această cheiță. Amintirea ce-mi dădește această cheiță, imi ia totă plăcere, de-a mă apuca de jocu.

— Adevărat! Întrerupe mica contesă Aur. Dôr este legat sânge de această cheiță?

— Nu ride, dômna mea, căci istoria acestei chei e forte serioasă.

— Spune-o, dișe prinșea Helena.

Membrii societății se aședară mai aprôpe unul de altu în jurul medicului, care nu prea aștepta să fiă rugat.

— S'a întâmpat în Saint-Louis, pe malulu Senegalului, încep mediculu, când am jucat ultima ôră cărți. Într'o sêră frumoasă a anului trecut, s'a datu la clubulu franceșu o soirée în onôrea guvernatorului franceșu, care avea să se depărteze. Erau de față ofișerii militari și rangii mai înaltu, staționați în coloniă, comercianți bogați; c'unu cuvântu, totu ce era eșta autoritate în coloniă, se afla de față.

Pe unulu dintre comercianți, pe Durand, ilu cunosceam mai de aprôpe, decătu pe ceilalți. Cu trei luni mai înainte m'a chiamat la femeia sa bolnavă. Dômna Durand — în Saint Louis o numiau „frumoșă dômna Durand”, — era atunci de 20 ani. Toți ofișerii marinari se amorea-

ră de ochiul verde, ca marea al d-nei Durand, căruia îi da o espressionă naivă, der provocătoare, gêna lungă și întunecată. Apoi ne amoresărăm de përlu ei minunat și galben, ca aurulu, de colôrea obraziloru ei, care chiar și sub sôrele ardătoru de sudu, rămase curată și deschisă.

La sosirea mea, mă încătușă perfectu frumusețea ei teatrală. Zăcea în pat; avea friguri moi și această o făcea și mai frumoșă. Vêlulu cu care era coperită, lăsa să se vadă formele frumoșe, ca printr'o negură subțire. Vocea ei suna vin, der ca și când în ea ar tremura vecnicu o plângere slabă. Der de ce să și vorbescu mult? Farmeculu ochiloru ei m'a încătușat de totu, și așa cred, că mâna imi tremura, când am prinsu mâna ei, ca să i ceru pulsulu. M'a costat multu ostenelă a ascunde adêncă impresiunea, ce a făcutu asupra-mi frumoșă femeia. Când m'am depărțat, devenisem pe deplin prada acelei dulci zăpăceli, ce-o pricinuesce primul amoru.

Acele relații dișnice, ce le aveam în tote orașele de portu ale celor două părți din lume, și a căroru durabilitate atârna

dela eventualitatea plecării mele, pe mine mă lăsa reci. Ele nu lăsară nici o urmă în memoria mea. Nu erau alt ceva decătu visuri, pe cari le țesem adu, și le uitămu mâne. La plecare câteva lacrimi pe podulu portului, și clasice fluturări cu batista; această era totu. Apoi mă depărtaș, spre ținuturu nou, la fețe nouă.

Adeseori mă reîntorcă la villa lui Durand. D-na era cu multu mai frumoșă, decătu ca tot-odată să nu fi fostu și forte bună. În decursulu conversației arăta mare cultură; se pricepea la tote artele și avea unu gustu nespusu de finu. În societatea ei mi-am petrecut de cele mai frumoșe dișle din viața mea.

Ea s'a reînsănătoșat cu multu mai curêndu, de cum aș fi dorit eu. Bărbatul ei, de cum aș fi dorit eu, se ascundă gelosia, și din cauza această eu o sfârșii cu visele. Nici-odată dômnei Durand nu mi-am descoperit sentimentele, der ea era cu multu mai multu femeia, decătu să nu le fi observat. Ce privesce simțemintele ei față de mine, pe atunci încă eu nu le cunosceam, decătu numai